

Het Sprookje van de Telefoonboom

JE KENT HET WEL, op kinderfeestjes moet een kind een boodschap in het oor van een ander fluisteren. Herhalen mag niet. Als het bericht de hele rij is afgegaan, is uiteraard de grap wat er van de oorspronkelijke boodschap overgebleven is. De boodschap wordt vaak (on)bewust verminkt door te fluisteren en herhalen te verbieden.

Enkele schrijvers beweren dat dit ook met de geschriften van het Nieuwe Testament gebeurd is. Het oorspronkelijke geschrift is gekopieerd en de kopie is weer gekopieerd enz... Het kan bijna niet anders dat er op die manier veel fouten of bewuste veranderingen in de tekst geslopen zijn. Dat is klinkklare onzin!

Feit is dat het originele werk gekopieerd werd. Maar in tegenstelling tot het telefoonspelletje werd de originele boodschap niet vernietigd, die werd juist bewaard en vaker dan één keer gekopieerd. Van fluisteren om de boodschap juist bewust onduidelijk te maken was ook geen sprake. Het kopieerproces werd uiterst zorgvuldig gedaan. En kopieën werden zo lang het kon met het origineel vergeleken en ook onderling op fouten gecheckt. Zowel in de Joodse traditie als in de middeleeuwen was dit kopiëren 'monnikenwerk', vaak letterlijk zelfs. Controle op fouten was uitvoerig en streng.

De volledige tekst van het boek Jesaja is bij de Dode Zee gevonden. Deze rol (*1QIsa a*) is gedateerd op 150 tot 100 voor Christus. De Dode Zeerollen bevatten nog 18 andere -helaas onvolledige- kopieën van Jesaja. Hoewel tussen deze Jesajarol en de *Codex Aleppo* een gat van duizend jaar zit, zijn er opvallend weinig afwijkingen. De *Codex Aleppo* is een Hebreeuws Oude Testament dat in het begin van de 10^e eeuw in Tiberias geschreven is. Onderzoek heeft aangetoond dat de *Codex Aleppo* het beste voorbeeld is van het zuiver houden van een tekst in een groot manuscript (de masoretische principes). Het bevat maar weinig fouten ondanks de ongeveer 2,7 miljoen tekens. Daarom beschouwen veel geleerden de *Codex Aleppo* als de meest gezaghebbende tekst.

Een vergelijk van antieke manuscripten

In feite is materiaal van Bijbelboeken en zeker die van het Nieuwe Testament in vergelijking met andere boeken uit de antieke wereld ruim voor handen. Dit blijkt duidelijk uit onderstaand staatje. (BC betekent voor Christus).

Auteur	Datum	Oudste kopie	Jaren tussen origineel en kopie	Aantal kopieën	Nauwkeurigheid tekst
Lucretius	† ca. 55 BC		1100	2	--
Plinius	61-113	850	750	7	--
Plato	427-347 BC.	900	1200	7	--
Demosthenes	4 ^e eeuw BC	1100	800	8	--
Herodotus	480-425 BC	900	1300	8	--
Suetonius	75-160	950	800	8	--
Thucydides	460-400 BC	900	1300	8	--
Euripides	480-406 BC	1100	1300	9	--
Aristophanes	450-385 BC	900	1200	10	--
Cesar	100-44 BC	900	1000	10	--
Tacitus	† 100	1100	1000	20	--
Aristoteles	384-322 BC	1100	1400	49	--
Sophocles	496-406 BC	1000	1400	193	--
Homerus	900 BC	400 BC	500	643	95%
NT	ca. 40-100	ca. 130	< 100	5600	99.5%

Er zijn duizenden meer manuscripten van het Nieuwe Testament dan van ieder ander antiek geschrift. Bovendien zijn er nog 19.000 kopieën in het Syrisch, Aramees, Latijn en Koptisch. De teksten komen in 99,5 % met elkaar intern overeen. Zo zijn van Johannes 1:1-14 alle 188 woorden of 812 letters in de Griekse tekst identiek.

Conclusie

De tekst is uiterst betrouwbaar en dit staat voor elke serieuze onderzoeker vast. Daarover is nauwelijks discussie. Bovendien lagen grote delen van de tekst goed in het gehoor en dat alleen al voorkomt fouten. De tijd die lag tussen de gebeurtenis en de op schriftstelling hiervan bestreek ongeveer een mensenleven. Ooggetuigen konden zo nodig nog geraadpleegd worden. Over inhoud en betekenis zijn de meningen wel verdeeld.